

Mladen Kostić

VESLAČKI SUCI I SUĐENJA

Veslačka natjecanja nezamisliva su bez veslačkih sudaca koji su razvojem veslanja kao sporta i prateće tehnike sve više dobivali na važnošću, a samim time i potrebom za stručnim osposobljavanjem, školovanjem i licenciranjem sudaca.

Davne 1948., Ostoja Grubiša, Ivo Ferri, Bruno Matrljan i Enco Prešić postali su prvi licencirani veslački suci iz našeg Kluba. Nakon toga nastala je poduža pauza do 1967., kada je, nakon položenog ispita za veslačke suce na Prvenstvu Hrvatske, nekoliko naših članova osnovalo Zbor veslačkih sudaca Rijeke koji je dao veliki zamah interesu bivših veslača za tom vrstom veslačke aktivnosti i bio početak dominacije veslačkih sudaca iz našeg kluba u Hrvatskom veslanju.

Sredinom sedamdesetih udruživanjem veslačkih klubova iz naše regije u Veslački savez Istre i Hrvatskog primorja ustanovljen je i Zbor veslačkih sudaca Istre i Hrvatskog primorja kako bi se povećani broj natjecanja u regiji, a i šire pratio školovanjem i ispitanim sucima čime se veslačicama i veslačima omogućilo što sigurnije i ravnopravnije natjecanje.

Nakon velikog broja nacionalnih sudaca krenuo je i „val“ međunarodnih sudaca, 1979. Zlatko Pasarić, 1983. Zlatko Pirić, 1986. Mladen Kostić, 1989. Aleksandra Frković i Borislav Perožić (nažalost nije kasnije produžio licencu), 1984. Đuro Ljubić, 2010. Ozren Trivić, 2019. Helena Huljev. Aktivnost naših sudaca rezultirala je da preko dvadeset godina Sudačku komisiju Hrvatskog Veslačkog Saveza vode redom Zlatko Pasarić, Mladen Kostić, Đuro Ljubić i Ozren Trivić.

Pored niza međunarodnih regata, World Rowing championships Zlatko Pasarić i Mladen Kostić sudili su na Ljetnim Olimpijskim Igrama, a Đuro Ljubić na Paraolimpijskim igrama. Suvišno je napominjati da su naši suci redovito pozivani nagotovo sva natjecanja u Hrvatskoj, a aktivno su sudili i okolnim zemljama od Slovenije, Srbije, Mađarske, Austrije, Italije.....

Vrijedno je naglasiti važnost veslačkog suca na regatnoj stazi, a koja je posebno naglašena prvim „postulatom“ veslačkog suca, a to je **sigurnost veslača**. Suprotno očekivanjima, najjednostavnija suđenja su na najzahtijevnijim regatama, Olimpijskim igrama, Svjetskim i Evropskim prvenstvima te Svjetskim kup regatama. Važnost regate prati savršena logistika od opremljenosti veslačke staze, tehnike pa do idealnog broja sudaca, sudačkih čamaca pa do savršenog poznavanja prava i obaveza vrhunskih veslačica i veslača.

Sa druge strane najjednostavnija natjecanja na otvorenom moru u kojima učestvuju veslačice i veslači najmlađih uzrasta s malim ili nikakvim iskustvom strašan su izazov za svakog suca. Dodamo li tome da se uvijek tu „kuburi“ sa brojem i kvalitetom čamaca za praćenje trka pa do uglavnom

neispravnih speakfona priča je zaokružena. A često se događa da na takvim „malim“ regatama nedostaje i odgovarajući broj sudaca, pa dolazi nažalost i do improvizacija.

Teško je opisati lica te djece u čudu oko polaganja vesla u vodu, poravnavanja i držanja pravca čamca, prestrašeno slušaju suca koji nešto urla na speakfon koji prekida ili ne radi, maše zastavicom, gledati protivničke čamce oko sebe i željno očekivati kada će te ciljne bove. Za nas suce nezaboravno uživanje u veslanju, a za njih valjda prva velika trauma u životu.

Sve ovo dio je neprocjenjive ljepote bavljenja našim predivnim sportom i nakon što prestanemo žuljevima ukrašavati svoje šake.

